

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Драган Олени Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 6, абзацу першого пункту 7, підпункту 1 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–ІХ

Київ
2 березня 2023 року
№ 25-2(I)/2023

Справа № 3-19/2023(40/23)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Драган Олени Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 6, абзацу першого пункту 7, підпункту 1 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 42, ст. 238) у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону

України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 35, ст. 294).

Заслухавши суддю-доповідача Совгірю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Драган О.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність:

– частині другій статті 3, частині другій статті 6, частині першій статті 8, частині другій статті 19, частинам першій, другій, шостій статті 43, частині другій статті 85 Конституції України (конституційність) положення пункту 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–ІХ (далі – Закон № 113);

– частині першій статті 8, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій, шостій статті 43, частині другій статті 131¹ Конституції України (конституційність) положення абзацу першого пункту 7, підпункту 1 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону № 113.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Відповідно до наказу Генерального прокурора України від 17 вересня 2019 року посаду, яку обіймала Драган О.В., було ліквідовано. Наказом Генерального прокурора України від 17 жовтня 2019 року (далі – Наказ), керуючись, зокрема, підпунктом 1 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону № 113, Драган О.В. звільнено із посади, яку вона обіймала.

Драган О.В. звернулася до Окружного адміністративного суду міста Києва з позовом до Офісу Генерального прокурора, Генерального прокурора, зокрема, про визнання протиправним та скасування Наказу, про поновлення на посаді, яку вона обіймала.

Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 7 червня 2021 року адміністративний позов Драган О.В. задовольнив частково: визнав протиправним і скасував Наказ, а також поновив її на посаді. Однак Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 2 листопада 2021 року, яку Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 26 травня 2022 року залишив без змін, рішення суду першої інстанції скасував і відмовив Драган О.В. у задоволенні адміністративного позову.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані положення Закону № 113 є неконституційними, а їх застосування призвело до порушення гарантованих Конституцією України прав людини, передбачених, зокрема, її частинами другою, третьою статті 22, частинами першою, другою статті 24, частинами першою, другою, шостою статті 43, а також принципу верховенства права.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ копія остаточного судового рішення у справі суб'єкта права на конституційну скаргу має бути засвідчена в установленому порядку судом, що його ухвалив

(абзац десятий частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та, зокрема, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої статті 77); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої статті 77 цього закону, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга статті 77); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя статті 77).

Із аналізу долучених до конституційної скарги Драган О.В. документів убачається, що остаточним судовим рішенням у її справі є постанова Верховного Суду від 26 травня 2022 року, яка набрала законної сили з дати її прийняття.

Натомість Драган О.В. подала конституційну скаргу до Конституційного Суду України 8 лютого 2023 року, тобто поза межами строку, установленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Обґрунтовуючи клопотання про поновлення пропущеного строку, Драган О.В. посилається на частину третю статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ і вказує, що не мала повного тексту судового рішення Верховного Суду, а „отримала його тільки після подання відповідної заяви до суду, за результатами розгляду якої Верховним Судом видано належним чином оформлене рішення“ 11 листопада 2022 року.

Однак долучену до конституційної скарги Драган О.В. копію остаточного судового рішення в її справі, усупереч вимозі абзацу десятого частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, засвідчив не Верховний Суд, а Окружний адміністративний суд міста Києва, що є істотним

формальним недоліком. До того ж факт засвідчення копії постанови Верховного Суду у справі Драган О.В. судом першої інстанції 11 листопада 2022 року, без надання інших достатніх доказів, не є обґрунтуванням того, що вона до дати такого засвідчення не мала повного тексту остаточного судового рішення. Єдине посилання Драган О.В. на те, що вона була внутрішньо переміщеною особою з квітня 2022 року, не може бути достатньою підставою для поновлення пропущеного строку.

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України також не вбачає підстав для визнання розгляду конституційної скарги Драган О.В. необхідним із мотивів суспільного інтересу та її прийняття поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, на чому наполягає автор клопотання.

Отже, Драган О.В. не дотримала вимог абзацу десятого частини другої статті 55, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що у сукупності є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Драган Олени Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 6, абзацу першого пункту 7, підпункту 1 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“

Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–ІХ на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**